

A Maremita lovagrend története

TÖRTÉNELEM

(Pyarroni időszámítás szerint)

3644: A Pyarroni Államszövetség területén, Marem városában megszületett Airun, régi nemesi család sarjaként.

3663: Airun al Maremet szülővárosában Darton papjává szentelték, már ekkor köztudott volt róla, hogy rendhagyó módon értelmezi a Hallgatag Úr tanításait, és karizmatikus egyénisége miatt követőket is szerzett elképzeléseihez.

3666: otthagyta a maremi templomot és kalandozóként járta az Államszövetséget, hol egyedül, hol csapatban és sokszor szállt hitvitába selmovita hittudósokkal.

3675: Alex con Arvioni és Airun al Marem egy kalandozó csapattal járta a Délvidéket, de a Dúlás küzdelmeiben nem álltak egyik oldal mellé sem.

Airun egy tábortűz mellett töltött éjszakán, álmában Darton kinyilatkoztatásában részesült, aki arra bátorította, alapítsa meg Darton paplovagi rendjét saját tanai szerint. Az istenség a szövetségüket egy szent pallossal pecsételte meg, amely a tűz hamvaiból meredt az ébredező társaságra. Egyedül Airun tudta kihúzni és csak Alex állt mellé. A csapat többi tagja magának követelte az ereklyét, így Darton első paplovagjai máris lelkeket terelhetek istenük síkjára.

3676: A két bajtárs az Erioni Ötök tagja lett, hogy megszerezzék Amhe-Ramun fegyverzetét, ekkor kalandoztak először együtt Alyr Arkhonnal, a félelf nekromantával, aki beavatásáig két évtizedet, majd azután újabb két évtizedet töltött a Szarvtoronyban, a Necrográfia tanulmányozásával, és ekkor már három esztendeje a Dorani Nagytanács tagjaként tevékenykedett. Alexet a bosszú, Airunt a szerzés, míg Alyrt a pusztítás vágya hajtotta. Küldetésük elbukott, és al Marem is meghalt az Ötök két tagjával együtt, de Darton kegyelméből új életre kelt. Alyr látva az isteni csodát, hitet tett a Hallgatag Úr ynevi birodalmának megalapítása mellett.

3677: A Szentháromság az Edorltól keletre eső, a Tomúda da Sharmu északi nyúlványain fekvő Dovorba utazott, és megnyerte ügyének, már a 3660-as évek óta az al Maremek érdekszférájába tartozó, város vezetését. Megalapították a Maremita Lovagrend első rendházát és sziklatemplomát. Airun a lefektetett alapkövek között Darton főpapjává és ynevi helytartójává kiáltotta ki magát. A tanításait már régóta ismerő paptársai közül többeket fogadott a rendbe, hogy paplovaggá váljanak. Barátja, az északi nekromanta ekkor ajándékozta meg a saját kezűleg készített mágikus fejpánttal, melyen a Shandin urainak és a hatalom kilenc szakrális szimbólumának vésete látható.

Alex délen maradt, hogy felügyelje az építkezést, és újdonsült rendtársaival terjessze az új hitet, melyhez a Dúlás forगतágában sokan csatlakoztak, jellemzően olyanok, akik csalódtak a pyarroni eszmében, köztük sokan Darton-papjai közül is.

Airun és Ayr északnak vette az irányt, a sok kaland közepette al Marem nem szalajtott el egy alkalmat sem a térítése. Mire Doranba értek már sok vidéken vetette el vezérelveinek magjait, így többen csatlakoztak északi térítő munkájához.

3677-3681: Airun és paplovagjai az Északi Szövetség államaiban terjesztették Darton igaz tanítását. Erősséget nem sikerült alapítaniuk, de hírük bejárta egész északot. Airun egy közös küldetés alatt jó barátságot kötött Eligorral, Eren Kék Herceggel, hitvitát folytatott az ortodox dartonita ág raveeni főpapjával, és az északi főinkvizítor áskálódásaival is sikerrel szállt szembe.

Ebből az időből ered a legenda, miszerint Airun al Marem – Yneven egyetlenként – mosolyogva sétált végig az Északi Szövetség leghosszabb hídján, a Dwyll Unió területén álló Fekete Mérföldön. Az Armagass ártere fölött, Elhahesse városánál feszülő hídról elterjedt, hogy oly mértékű reménytelenséget és kétségbeesést sugárzik magából, ami számtalan elcsapott papnak és megcsúfolt szeretőnek jelentette már az utolsó lökést az öngyilkossághoz vezető úton.

3679: Ayr, miután elsimított nem egy konfliktust, amit Airun és heves természetű követői robbantottak ki, titokzatos okok miatt Calowynra távozott (11 évre).

3681-3683: Airun és hívei már Abaszisz földjén végezték áldásos munkájukat, de az Ifint is megjárta Próféta rendjét nem kezelik külön az ortodox ág követőitől, az továbbra is a Fogadalmas egyházi státusszal rendelkezik. Ez idő tájt járt a Sötét Térítő először Rowonban (Darton jóslatának hatására) és mivel észrevette a fejedelemség összeomlásának előjeleit, ezért megtette a megfelelő előkészületeket, hogy megragadhassa a jövőbeli pillanatot.

3684: Airunék visszatértek az ígéretesebb Délvidékre, ahol már több erősségük is hirdette Darton főségét. Ez évben alapította meg a később nagy hírnevet szerzett Fekete Gyűrű rendházat, a Salumion bércei között.

3685: Az újra regnáló Pyarroni Papi Szék első rendelkezései között nyilvánította eretnekké a

maremita irányzatot és sújtotta egyházi átokkal Airun al Maremet.

Airun és Alex szent háborút hirdetett Pyarron ellen, paplovagjaik egyként álltak melléjük és kisebb seregekbe gyűlve okoztak érzékeny veszteségeket az Államszövetségnek. Alex ekkor kezdte el viselni hírhedt, feketére edzett, abbitacél maszkját.

3686: Alex csapatai élén bevette Prasense, a teraszos szerkesztéssel épült Függekert barlangerődjét, és ehelyütt alapította meg a paplovagrend világi szárnyát, melynek központjává is tette azt. A rendház a Gyűrűhegység északkeleti nyúlványának és a Seralan legdélibb, legvénebb röghegyeinek találkozásánál található. A Függekert nevet a hegy különös fennsíkjai miatt kapta: valami ismeretlen erő úgy formálta meg a köregeteget, hogy a hatalmas, táblaszerű fennsíkok lépcsőszerű képződményt alkossanak.

3687: Airun kártyán nyert birtokot és jogot az építkezésre Erion Palotanegyedében Viniel hercegtől, és Alexszel le is fektették a Fekete Torony rendház alapjait.

Az év további részében zajló, Pyarron elleni harcok részeként Airun ismét elvesztette az életét, majd megtette köteles beszámolóját istenének, aki elkötelezettségét látva másodjára is visszahozta az életbe.

3688: A shadoni Feketerend kihasználva a maremiták távollétét lerohanta Dovort. Egy idős Darton-pap fohászaira a Bosszúálló jelent meg és nyert időt a felmentő sereg érkezéséig. Airun több mint ezer paplovagja élén érkezett, és emlékezetes csatát nyert a Feketerend lovagjai ellen. Ekkor állt össze a később rettegetté vált maremita lovagsereg taktikája.

3690: Ayr stílusosan a Sötét Együttállaskor tért vissza a kontinensre, és saját, kifürkészhetetlen útját járva Gro-Ugonban tevékenykedett Orwella hívei ellen.

Airun nem ért el átütő sikert Pyarron ellen, így elfogadta az Északi Szövetség titkosszolgálatának burkolt meghívását a Rowoni Fejedelemség megdöntésére. Tárgyalt az Északi Városállamokban összeállt koalícióval, és rövidesen csatlakozott hozzá Ayr is.

3691: A maremiták szövetségeseikkel karöltve átvették a hatalmat a Rowon városában és elűzték waganda fejedelmét, a Hatodik Fekete Hadurat (aki hamarosan öngyilkos lett). A maremiták rendházat alapítottak Rowonban és megkezdték a főtemplom építését.

Airun visszatért Dovorba, hogy tovább igazgassa a Délvidék ügyeit, hisz Új-Pyarron végképp stabilizálta hatalmát, Shadonban meghalt a király, és Alexet pár kósza hír hallatára újra elöntötte az Amhe-Ramun elleni gyűlölet. Alyron erőt vett az elkeseredettség, így fülei süketek maradtak az északon ébredező konfliktusokra, Doranban ismét a Szarvtorony magányába zárkózott.

Airun lehiggadásképp északra küldte Alexet, de sok időt nem tölthetett a rowoni építkezések felügyeletével, mert Alyr halálhírére Doranba ment, ahol részt vett a temetésen, majd visszatért délre. Ezt a lehetőséget használta ki egy rowoni zsoldosvezér (a Hatodik Fekete Lobogó új választottja), aki toroni pénzen fogadott zsoldosaival lerohanta a fejedelemséget és elfoglalta Rowon városát. A védekező harcot folytató maremiták hősi halált haltak (pl.: Danastor di Murgos). A Hadúr toronhű hercegségként szervezte újjá az államot és III. Zorkast néven koronáztatta meg magát.

Airun a hírek hallatán feladatul adta Alexnek, hogy kürtöljön össze egy sereget Rowon visszafoglalására, aztán Doranba utazott és kiszólitotta sírjából Alyrt, majd együtt nyugatnak indultak. III. Zorkast, a Getharr toroni magitor által irányított, amund szobordémont küldte utánuk. A kaland során Airun feláldozta életét, majd Darton kegyelméből ismét feltámadt (immár harmadszorra), és csodatételével megnyerte a nyomukban loholó orkfajzatok, a Vérfakasztók törzsének támogatását. Végül legyőzték a szobordémont, és a Vérfakasztók mellett a többi Doardon-hegységbeli ork törzs is csatlakozott Darton ügyéhez, több mint tízezer főre duzzasztva egyesült törzsüket, a Hallgatagokét, akik

Darton Szent Tüzeben születtek újjá immár, mint lélekkel is rendelkező fehér orkok.

Alex hatalmas, közel 3000 fős lovagsereget toborozott délen és elindultak északnak.

A Hallgatagok viszont nem mondtak le wargjaikról, ezért Airun kidolgozott egy varázslatot, amelynek hatása alatt a csatamének nem riadnak meg a ragadozószagtól. Ütközet előtt minden Darton-lovag rábocsátja a hátságára, így azokat egy darabig nem zavarja a fehér orkok warg-lovassága.

3692: Airun és Alex egyesítették erőiket, és fogadott testvérüknek, Alyr Arkhonnak tett ígéretüknek megfelelően, a XIV. Zászlóháború csatáiban az Északi Szövetség mellett szálltak harcba.

A Davalon alatt elterülő, Sagrahas mezei csatában, Rosanna de Lamar, a Kilencedik Vörös Hadúr seregeinek megérkeztek végleg a Szövetség oldalára álltak, és segítségükkel megfordították a csata menetét. Lovagságuk először aratott győzelmet a Toroni Vihargárda egységei felett, a fehér orkok pedig gro-ugoni fajtársaik ellen bizonyították rátermettségüket. Barlangi Szent Jakhúl, ígéretéhez híven, a fehér orkokból szervezett első assente élén harcolt, jelenlétével is erőt öntve a fáradó nehézgyalogosokba. Davalonban mindeközben Alyr megvívta párbaját köpönyegforgató Wolkum Naizerddel, de csak legyengíteni tudta, mielőtt az a menekülés mellett döntött.

3693: A maremiták a Daibol-hegység vonulatai között, a Nelhac folyó gázlójánál csaptak össze a több lakhassyni légióból álló sereggel. Szent Jakhúl útmutatásával a fehér orkok javukra tudták fordítani a terepviszonyok adottságait, és Sellion Frandon, a később Irgalmazó néven elhíresült újkori, maremita szent is ekkor hajtotta végre hírhedt haditettét.

3694: Főként utóvédharcokkal telt a maremiták ezen éve a háborúban, amiben leginkább az ősi ösztöneikre támaszkodó fehér orkok jeleskedtek a hegység bércei között, míg a lovagsereg érzékeny csapásokat mért a Vinali-medence nagy részét uraló toroni orkokra (Csonttörök, Bűvölök).

3695: Nagy haditettel adóztak Dartonnak, amikor a Zara-hágótól, az erigowi és haonwelli seregek által, visszavonulásra kényszerített piderashíni légióból álló sereg útját elvágták a délről masírozó toroni főseregek felé. Így a Watusi-síkon a

két sereg közé szorult légióknak esélyük sem volt a győzelemre.

A Vinali-tónál zajlott csatában az északiakkal egyesült sereg csatlakozni tudott a Lorn vonulat menti csatában győztes (a rhíni légiókat elpusztító) ereni és gianagi csapatokhoz, délről pedig Karnelian és Ranga egységei rohamozták a toroni főereget, de Alyr és dorani adeptusai se hiányoztak a sorokból. A többhetes öldöklő csata forgatagában ismét megjelent Jakhúl, sőt, ezúttal Darton egyik küldötte, a Sötét Angyal is. A maremiták újfent a Vihargárdával szemben tűntek ki, és a Sápadt Légiók Csontgárdájának teknősös lobogóját is ők emelhették a magasba. Airun és Alex maga vágta le III. Zorkast rowoni elit testőrségét, és üldözte a megáradt Miragass-folyó hullámsírijába a Hatodik Fekete Hadurat lobogóstul.

Még ki sem hültek a tetemek a harctéren, amikor a Szentháromság, Calyd Karneliannal kiegészülve, III. Dagatere, Erigow Nagyhercege, az Első Vörös Lobogó hordozója elé járult, és közölte vele, hogy a Maremita Rend és a Szigetbirtok lezártnak tekinti a Zászlóháborút, és saját hatáskörében egyenesen Rowon ellen vonul. Hozzá tették még, hogy a hadisarcból tetemes részre számítanak. A Nagyherceg igazi lovagként mondott köszönetet a segítségért és becsületszavát adta a jutalomra.

Az aszisz falanxszal együtt sikerült áttörniük a Márványfalon, de toroni földön a pihent gedagaygyri légiók a tengerbe igyekeztek szorítani őket. A dicső történet itt véget is ért volna, ha nem jönnek segítségükre a sabard kereskedők hajói, aki a háború elején a rowoni Fekete Hadúr zsoldosseregét szállították át Sabbúlba. Felvették a szorongatott helyzetben lévő egységeket és vállalták a hosszadalmas és viszontagságos hajóutat Salkig majd a Karnelian birtokokig, ami így átnyúlt a következő esztendőbe.

3696: Abaszisz földjén már sokkal barátságosabb fogadtatásban részesültek, mint bő tíz évvel ezelőtt, és az előre küldött diplomata-mágus is jó híreket hozott Toranikból. Így mire a tartományba értek, már meg is köttetett a paktum, és a Maremita Rend három új birtokkal gazdagodott. Airun és Alex viszont nem akarta tovább vesztegetni az időt, így csak kisebb sereget hagytak hátra, a felajánlott kastély és a két terület birtokbavételére. Nem is kellett csatlakozniuk a Hallgatag Úrban, aki a Halálhozót küldte az ostromló egységek

megsegítésére, miközben a fősereg már Nyktalos földjein masírozott.

Több hónapos menetelés után végül elérték Rowont, de a Hercegség védelmét biztosító zsoldossereg nem adta vérét bukott kenyéradóikért, és átengedték a székvárost, sőt, sokuk csatlakozott Darton ügyéhez.

A mára legendássá vált paktum is ekkor köttetett a felszabadult sabard néppel, minek értelmében, az Airun terveinek sokkal jobban megfelelő, Darana kikötővárosát és környékét veszik birtokukba a maremiták. Viszont a Shandinról kapott jóslat szerint Rowon lesz Darton Szent Városa, így a Szentháromság a város nevét is magával vitte a tengerpartra. Eképp lehetséges, hogy a megalakuló sabard szabadállam (Sabbaron) fővárosa, Seberia, valójában az egykori Rowon. Természetesen az első uralkodó és Alyr rögtön térképészek tucatjait bízta meg az új állapotok helyes rögzítésével.

3697: Stabilizálódott az Északi Városállamokban a politikai helyzet, a fehér orkok nagy részét a környező vidékeken telepítették le, de sokuk került délre is, avagy más északi erősségekbe, kiképzőtisztnak. Alex maga köré gyűjtötte a legrátermettebbeket, és délen a Manifesztációs Háborúból is kivették részüket az amundok ellen. A Vaskezű közel harminc év után teljesítette be bosszúját, és az egyik Amhe-démon elpusztításában is részt vettek, kitartva egészen a harcok végéig (3703).

3698: Airun nyolcszögletű aranypénzt veretett Rowonban, melynek egyik oldalát csőrében a két hold szimbólumát tartó varjú, másik felét saját képmása díszíti. Ez évben épült fel a főtemplom és megnyitotta kapuit a Kacagó Varjúhoz címzett Nagyfogadó is.

Airun legjobb fehér orkjai társaságában érkezett Ifinbe, hogy újabb érdekeltségeket szerezzen Abasziszban, de erőfeszítéseit nem koronázta siker.

3700: Alyr és tanítványai befejezték a hosszas szertartást, amivel Rowont az Örök Alkony Birodalmává tették. A nekromanták berendezkedését mi sem mutatta jobban, mint a környék mocsaraiban egyre gyakrabban felbukkanó kísérletek végeredményei.

A század első évtizedében a maremita irányzat terjedésnek indult északon is, hisz,

ahol fellángolt egy konfliktus, ott Darton fekete vértés szolgálói máris megjelentek, és bizony az uralkodók ritkán maradtak hálátlanok. Így jöttek létre rendházak Dakh és Garkan keleti határain, Davares utódállamaiban, valamint Tiadlanban és Erenben is.

Délen Alex visszatérésevel megerősödött a rend világi szárnyának befolyása, és már lépéseket tettek a Pyarronnal való békés megegyezés felé. A Shadon és Gorvik által alkotott perszónalunióban is elfogadottá vált a paplovagok jelenléte, sőt a Kereskedő Hercegségek után az Ibarán is megnyitotta kapuit az első maremita rendház.

3711: Ayr Arkhon megszervezte a Bátrak Karavánját, és kiszabadították Tier nan Gorduint Gro-Ugon bányáiból, de megőrizni már nem tudták az „eszét vesztett” bárdot, aki ismét eltűnt. Míg a többség feladta keresését, Ayr igyekezett minden követ megmozgatni.

Airun továbbra is hitte, hogy az ősi ereklyék erejével teheti igazán nagyvárosát, így ha felbukkant valahol egy ígéretes darab, már mozgósította is felkentjeit, avagy maga járt utána a dolognak.

3725: A Pyarroni Szent Szék, a negyvenévesi vallásháborút lezárandó, elismerte Airun al Marem tevékenységét, és visszavonta az egyházi átkot. Kilátásba helyezték a Dartonita Lovagrend kanonizálását, de Airun nem utazott el Pyarronba, a Szent Szék ügynökei pedig csak nehezen érték utol a Prófétát. A tárgyalások kezdete elhúzódott, mert a selmoviták ragaszkodtak hozzá, hogy egy átfogó vizsgálat keretében al Marem feleljen az Inkvizíció vádjaira, de ennek ő nem volt hajlandó alávetni magát, hiába küldte utána Pyarron legveszettebb híru inkvizítorait, köztük a rettegett Drachenwaldot is.

3727: A Déli Városállamokban, Borgano területén tűnt fel egy ereklye, amit kalandos körülmények között, és egy várostrom árán sikerült megtartaniuk. Ez

később az Első Varjúereklye néven vált ismerté.

Még ebben az évben, a Smaragd Társaság nyomására eljáró Dartonita Lovagrend – Ayr diplomáciai kavarájának eredményeképp – mesterien megtévesztette Pyarront azzal, hogy látszólag kitagadta Airunt a további békeség érdekében. Viszont ezzel csak fedezték a Sötét Térítő kráni küldetését, ahol az Árnyakban Lakozók hathatós segítségével megszerezte a Második Varjúereklyét.

Mi sem bizonyítja jobban Alex hűségét, hogy sereget toborzott társa kimentésére, és Alyrral együtt Kránba tört a had élén. Airun kráni ámokfutása a Középső Tartományok egyikében rosszul is végződhetett volna, ha nem válogatott csapat indul a kiszabadítására, köztük az agg Aglúggal, amely végül sikerrel zárult. Ezt követően a maremiták csatát vállaltak egy külső tartományi légióval, és táborukba hamarosan megérkezett maga a Próféta is. A zseniálisan szervezett krániak felmorzsolták volna őket, ha nem jelenik meg a Változás Törvényének értelmében egy rivális consular légiója. Ez időt biztosított a maremitáknak az elvonulásra, a Garmacor színrelépése óta újra feltárt térkapu felé. Az ereklye segítségével biztonságban átkeltek Shadonba, de a térkapu örökre megsemmisült.

Ranagol shadoni csatlósai viszont értesültek az esetről, és minden idők legnagyobb Feketerendi seregét vonták össze és zúdították a Bierra városától délre eső szurdokban a paplovagokra és fehér orkokra. A harc reménytelennek tűnt, sok híres maremita halt hősi halált, de az utolsó utáni pillanatban Domvik egyik arca rámosolygott a dicső harcosokra, és megérkezett az egyházi és világi lovagokból álló sereg. Az égen Domvik angyalai csaptak össze Ranagol démonlovagjaival, míg a földön Shadon történetének egyik legvéresebb csatája dült. Nagy veszteségek árán, de győztek Domvik és Darton seregei, végleg eltörölve a Feketerendet.

3728: A Dovorba megtért Szentháromság, a hősök méltó elbúcsúztatása után, Shadon városába ment kíséretével, és I. Linora császárnővel megkötötték a legendás Megvilágosodottak Paktumát. Új-Pyarron döbbenetesen állt az események felett, és mivel egyértelműen megvezették, elzárkózott a tárgyalások elől.

3729: Az Első Varjúereklye megérkezett Rowonba, Croudator al Rowon csodatételének köszönhetően.

3736: A maremiták vélt távozása Ynevról. (?)
3739: Airun al Marem, a hetedkor leghíresebb kalandozóinak zömével együtt Tier nan Gorduin segítségére sietett.

2012.03.09.

Javítás és frissítés: 2013.03.19.

Szerző: Szabó Péter

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk eredetileg a szerző korai álnevén, Kakashegyi Rém neve alatt jelent meg a Maremita Egyházközösség oldalán.

